

[Statsministeren]

NATO-partnere har villet tage indeholdet af 26. maj-dagsordenen til efterretning som deres egen strategi og køreplan. Det er en kendsgerning, og alle ved, at det er en kendsgerning – hvorfor skal vi så forsøge at narre hinanden? Sådan er det.

Derfor vil jeg sige om den dagsorden, hr. Lasse Budtz har foreslået, at den – ork, den kunne have været skrevet meget værre, det kan jeg godt se – er inderlig overflødig, og jeg kan ikke se bort fra, at dens forudsætning jo er hr. Lasse Budtz' motiveringer i talen, som jeg ikke bryder mig så meget om.

Så vil jeg nævne en anden ting om dagsordenen. Det er tydeligt for os alle, at den er skrevet med henblik på – det har man naturligvis lov til – at SF og VS skal kunne stemme for den, og det vil de utvivlsomt også gøre. Den er ikke skrevet med henblik på, at regeringspartierne skal kunne stemme for den, og den har heller ikke været forhandlet med regeringspartierne, men det skal jeg ikke beklage mig over. Jeg tager til efterretning, at sådan er vilkårene altså i dag.

Det ville ellers have været naturligt, om socialdemokratiet i en sag, der berører Danmarks sikkerhed og vort NATO-medlemskab, havde drøftet en dagsordens indhold med regeringspartierne, undersøgt til bunds, om vi måske kunne blive enige om en rigtig fornuftig tekst, som både var tilfredsstillende for socialdemokratiet og for regeringspartierne. Det har man altså ikke ønsket. Jeg beklager det, for jeg ved ligesom alle andre her i salen, inklusive SF og VS, at socialdemokratiet, når det kommer til stykket, ikke grundlæggende kan føre udenrigs- og sikkerhedspolitik sammen med SF og VS. Nå, der kommer nok bedre tider.

Jeg har blot villet give disse motiveringer for at forklare, hvorfor regeringspartierne, det er jo heller ingen overraskelse, naturligvis ikke kan stemme for dagsordenen.

(Kort bemærkning).

Birkholm (VS):

Jeg vil gerne gøre en bemærkning til statsministerens kommentar til forsvarsminister-mødet i Ottawa.

Statsministeren roste nedbringningen af NATOs atomvåbenarsenal som konsekvens af beslutningerne i Ottawa. Jeg tror, hverken statsministeren eller udenrigsministeren eller

forsvarsministeren her vil kunne bekræfte, at når man har trukket 1.400 atomsprængladninger fra de 6.000, man har i øjeblikket, så har man 4.600 som et loft, der ikke fremtidig vil blive overskredet i de europæiske atomvåbenarsenaler. Det vil ingen af de pågældende ministre kunne bekræfte, for planerne angiver, at inden udgangen af 1988 vil det samlede arsenal være på 7.300, hvad jeg allerede tidligere gjorde opmærksom på.

Statsministeren ved jo udmærket godt, at beslutningen i Ottawa i virkeligheden blev truffet allerede i september 1981, men siden har været holdt tilbage med henblik på at blive offentliggjort på dette så strategisk rigtige tidspunkt, umiddelbart før de ubehagelige 572 udstationeringer skal finde sted.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Der er i løbet af debatten blevet stillet et par spørgsmål til mig, som jeg skal besvare.

Hr. Arentoft spørger, hvornår NATOs mellemdistanceraketter er opstillet. Det er et ganske rimeligt spørgsmål at stille på baggrund af nogle af de bemærkninger, der er faldet om det spørgsmål, hvor f.eks. hr. Lasse Budtz hævder, at opstillingen er begyndt i Storbritannien og vil starte den 22. november i Vesttyskland.

Opstillingen af NATOs mellemdistanceraketter er indledt for flere år siden; den blev indledt, da man stak den første spade i jorden. Opstillingen vil være afsluttet i det øjeblik, hvor der er deployeret – det vil sige det øjeblik, hvor atomladningerne er anbragt – og det vil, som vi allersenest har hørt den britiske forsvarsminister bekræfte det i søndags, ske efter den tidsplan, der har været gældende hele tiden, og det vil sige ved udgangen af året. Der er altså ikke tale om, at datoen den 22. november, som hr. Lasse Budtz vender tilbage til i sin begrundelse for den debat, vi har her i dag, skulle være nogen særlig magisk dato i den forbindelse.

Hr. Gert Petersen spørger, hvorfor Danmark ikke støtter det græske forbehold ved de NATO-communicuer, som senest kom fra udenrigsministermødet i maj. Det har hr. Gert Petersen fået svar på indtil flere gange, men jeg skal da gerne gentage det: Danmark støtter ikke den græske fodnote, fordi Grækenland ikke støtter dobbeltbeslutningen. Det gør Danmark som bekendt.